Karikatür

BEKLENMİYEN MİSAFİR..

— Kim o?

— Aç, Azrail bendeniz!

— Artık ağız tadı ile yemek yiyebileceğiz. Sana Aşçının kitabını getirdim.
— Aşçı nerede?

ANKARAYA MEKTUP

Bir insan için bile öyledir ya, bir kere düzen bozuldu mu güç düzelir. Bunu bir de dünya için düşününüz; büyük başın derdi büyük olduğuna göre bozulmuş dünya düzeninin yoluna girmesi için ne lâzımdır. Hayal edin...

Ben ne Ahmet Emin Yalman, ne de Hüseyin Cahit Yalçınım. Binaenaleyh siyasetten bahsetmiyeceğim pek tabiidir. Ancak, bizim kese ve mide siyasetinden lâf açıp kafa tutmama da elbet müsaade edersiniz ya!..

Meselâ bugün şu yağ ve kadın çorabı meselelerini ele alalım. Bir taraftan harp bitti, gizli anbarlardaki mallar artık dışarı dökülecek, ucuzluk ve bolluk olacak diyoruz, bir taraftan da böyle bazı maddelerin birdenbire pahalılaştığına şahit oluyoruz. Demek bir kısım mal güneşe çıkarken bir kısmı da kodese giriyor. Bana öyle geliyor ki bu gizli anbarların kiraları çok yüksek ve kontratları da uzun seneler için yapılmış ve binaenaleyh boş durmamaları lâzım.

Yağa mı para yetiştirmeye çalışırsın, çoraba mı? Yağsız yemek olmaz, kadın da çıplak bacakla sokağa çıkmaz. Diyeceksiniz ki yaz geliyor, ama, ben o kayış bacak modasını sevenlerden değilim. Zaten çorapçıların fiyatları birdenbire yaza doğru arttırmasının bir sebebi de yazın sarfiyat azlığını önlemek olsa gerek. Bu, çorap giymiyen bayanlar yüzünden giyenlere bir cezadır.

Eskiden bir seneyi geçirmiyen üç dört çift çorap, çorap sayılmazdı. Şimdi ise üç dört gün dayanan çorap sağlam sayılıyor. Vakıa kadınlar baldır bacaklarına bir şey dokunsa namuslarına dokunulmuş addedip sinirlenirler. Fakat onlar da erkekleşeli şimdi pek o cihetten değil de daha ziyade, hafif bir dokunuşun çorabı mahvetmesinden korkup sinirleniyorlar. Bir çorap kaçması bir akıl kaçmasına mal oluyor. Yedi liraya bir çift çorap demek, bir aile bütçesinde aşağı yukarı otuz kırk lira çorap faslı demektir. Mütevazı bir ailenin ayda altı yedi liradan üç dört kilo yağ parasını da buna ilâve ederseniz yalnız sadeyağı ve çorap için sarfı lâzım gelen miktar sizi şaşırtır.

Zeytinyağına gelince, o da ayrı bir mesele. Tüccar, nazından şırlağan yağı tebevvül ettikçe galiba bize de istifade imkânı ancak bundan kalıyor.

Bu işlerde kim kabahatli? Mesele açık. Bir kafa, kaçamak için işlerse ona mukabil çare bulmak güçtür. Çünkü bu kaçamaklı ve dolambaçlı hareketler temadi ediyor. Bu cinlere karşı şeytan olmak lâzım ve bu hal resmiyete sığmaz. Ortadaki hakikat şudur ki bir kısım halk bir kısım halkı istismar edip gitmektedir.

Çaresini galiba yine biz bulacağız. Meselâ hürriyetin ilânı senesinde Bosna - Hersegin ilhakına kızarak o zaman hemen hepsi Avusturya fabrikalarından gelen feslere boykot yapıp, kalpak ve keçe külâh giymiştik. Bugün de çorap fiyatlarına kızarak el örmesi çorap giysek belki olur. Hadi zeytinyağı yerine de şırlağanı ikame ettik!, Fakat sadeyağına ne çare bulalım? Yerini tutacaklar da müthiş pahalı olduğuna göre, galiba bu işin, düşüne düşüne içimizin yağını eritmekten başka çaresi de yok...

Zaparta

GÖRİNGİN NİŞANLARI

Şu Göringin nişanlarından çok bahsedildi. Hele karikatürister onun nişanlarından oldukça mevzu çıkardılar, ve dünyalıklarını doğrulttular. Fakat hiç kimse çıkıp da şu Göringin kaç tane nişanı olduğunu söyliyemedi.

Muhakkak ki Göring nişan budalası idi. Esir edildiği zaman bile göğsünde iki sıra madalya ile kendisini Amerikalılara teslim etti.

Bir Amerikan gazetesi merak etmiş ve Almanyanın sicillerini tetkik ederek Göringin kaç nişanı olduğunu meydana çıkarmış. Gazetenin elde ettiği istatistiğe göre Göringin nişan vaziyeti şudur:

Gümüş madalya	14
Altın madalya	23
Adi nişan	42
Elmaslı nişan	19
Ucu nişanlı kordon	36
	134

Bu 134 nişanın 68 tanesi Alman nişanlarıdır. Bunları kendisine Hitler vermiştir. Bir kaç tanesini de kendisi müsaade almadan takmıştır.

Diğer nişanlar muhtelif memleketler tarafından kendisine hediye edilmiştir. Bunların içinde Habeş, Kore gibi Almanya ile alâkası olmıyan ve sırf Göringin gönlünü almak için verilmiş olan nişanlar da vardır.

TAMAM OLAN SAADET

Bir akşam eve geldiği zaman karısı onun boynuna sarıldı, yanaklarını öperek bir müjde verdi:

— Artık yalnızlıktan sıkılmıyacaksın. Evde üç kişi oluyoruz.

Adamcağızın kalbi çarpmaya, gözleri yaşarmaya başladı.

Bir evlât sahibi olmak herhalde iyi bir şeydi. Bahusus güzel bir erkek çocuk olursa...

— Bu müjde beni hakikaten sevindirdi sevgili karıcığım, teşekkür ederim.

— Gerçi biz zengin insanlar değiliz, maaşın az ama, ne yapalım.

— Onu hiç düşünme... Nasıl olsa oda aramızda geçinip gider.

— Teşekkür ederim.

— Teşekküre ne hacet, vazifem... İcabederse kendim yemem ona yediririm. Kendi üstümden başımdan keserek onu temiz giydiririm. Hiç bir şeyden mahrum etmemeye çalışırım.

— Senin bu kadar iyi bir insan olduğunu bilmiyordum.

— O nasıl söz karıcığım? O benim canım ciğerimdir. Gözümün bebeğidir. Başımın tacıdır. Demek artık sofrada yalnız yemiyeceğiz, odada yalnız yatmıyacağız?.

— O kadarı da fazla... Onu tabiî ayrı bir odada yatırırız...

— Nasıl istersen canımın canı... Emir senin... Daha kaç ay var gelmesine?..

— Pek yakında... Zannederim ki; iki üç gün sonra burada olacak...

— Ne söylüyorsun, sevincinden çıldırdın mı yoksa... İki üç günde çocuk doğar mı?

— Ne çocuğu ayol?. Ben sana annemden bahsediyorum. Annem babamdan boşanmış... Bizimle oturmaya geliyor!.

BORÇLU - ALACAKLI

Alacaklı nihayet yüzünü kızarttı:

— Benden beş lira ödünç alalı kaç yıl oluyor biliyor musun?

Pişkin borçlu cevap verdi:

— Ne bileyim... Aklım defter değil ki...

— Ben söyliyeyim öyle ise... Tam üç sene...

Borçlu hayretle gözlerini açtı:

— Amma yaptın ha... Üç sene mi? Desene ki, üç yaş daha ihtiyarladık... Zaman amma çabuk geçiyor ha...

Dünden HATIRALAR

Üstat Ercüment Ekrem'in kalemi ve değerli ressam Münif Fehim'in fırçası sizi 100 sene evvelki âleme götürecektir. Bu nefis albümden edinmeniz kütüphaneleriniz için bir kazançtır

125 kuruş

TEDİGON NEŞRİYATI

No. 489 CİLT: 19, SENE: 10 FİYATI 15 KURUŞTUR 17 MAYIS 1945

Karikatür

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ MİZAH MECMUASIDIR

19 MAYIS SPOR BAYRAMINDA:

Türk gençliği — İnşallah bu yarışta da birinci gelirim!

VURGUNCUNUN VURGUNCUSU

— Hacı ağa bir daha ne vakit görüşeceğiz?

— Gayri bir dahaki harpte!

PİYES: 1 PERDE

HAFTADAN HAFTAYA

KURTARICI

(Sahne bir deniz kenarı... Arkada irili ufaklı bir takım yalı evleri, bir kaç bakkal, kasap, ve zerzevatçı dükkânı... Bir kaç kişi bir küçük meyhanenin önündeki verandada bir masa başında bira içerek ve elma ile domuz suçuğu yiyerek şarkı söylüyorlar. Yeni yapılmış bir küçük binanın iskelesi üzerinde bir boyacı var. Alnına dökülen saçları rüzgârdan karışmış, elindeki fırçayı ikide bir de önündeki boya tenekesine sokup çıkarıyor ve keyifle ıslık çalarak duvarları boyuyor. Derken deniz tarafında bir gürültü kopar. Bir kaç kişi kollarını sallıyarak ve çıldırmış gibi hareketler yaparak bağırmağa başlarlar: "Adam boğuluyor; adam boğuluyor. Can kurtaran yok mu?„ Bira içenler biralarını bırakırlar; dükkânlardan satıcılar fırlar ve hepsi birden deniz kenarına koşuşurlar. ' Can kurtaran yok mu? Adam boğuluyor.„ Hakikaten denizde bir adam boğulmaktadır. Bu, batmış bir teknenin sahibidir. Suyun üzerinde kalmış bir kaç tahta parçasına sarılarak canını kurtarmağa uğraştığı görülmektedir.

Bir çok kimseler imdada koşmak için soyunurlar ve suya atlarlar. Fakat aksi gibi gayet şiddetli bir rüzgârla beraber korkunç bir akıntı vardır. Suya atılanlar bir parça yüzmeğe uğraşıp kuvvetlerini kaybettikten sonra bu akıntıya kapılmakta ve vücutlarını kenarlardaki kayalara çarparak kan revan içinde kalmaktadırlar. Bir ihtiyar gemici; "Buna golf İstirim akıntısı derler. Bu akıntıya karşı durulmaz!„ diye bağırır. Fakat sesi rüzgârın ve halkın korkunç çığlıkları arasında kaybolur.

Evvelâ hiç bir şeyin farkında olmayarak boyasını boyamağa devam eden karışık saçlı boyacı, sonradan dönmüş ve bulunduğu yerden manzarayı seyre başlamıştır.

Boyacı

(Fırça tutmıyan elile beziryağı sürülmüş gibi parlayan uzun burnunu kaşıyarak söylenmeğe başlar):

— Evet; tekne batmış; herif boğuluyor. Bu beceriksizlerin bağırıp ağlaşmaktan başka bir halt yiyecekleri yok. Ben mutlaka bu adamın imdadına koşmalıyım.

(Boyacı iskeleden iner; deniz kenarına koşar ve bağırır) :

— Savulun önümden bakayım.

(Bir çok kimseler bir ağızdan)

— Ne yapıyorsun? boğulursun. Akıntı senin bildiğin gibi değil...

Boyacı

— Ben yaptığımı bilirim. (Bir kaç kişi onun önüne geçmek isterler; fakat fırçasının sapile kafalarına vurarak dağıtır ve denize atılarak yüzmeğe başlar.)

Kenardakilerden bazıları

— Bahse gireriz ki boğulacak.

Başkaları

— Yok yok... Fena yüzmüyor... Nasılsa akıntıya karşı da kendini koruyor.

(Boyacının kolu fırça sallamağa idmanlı olduğu için makine gibi işlemekte ve dalgaları yenerek kazazedeye yaklaşmaktadır.. Nihayet onu saçlarından yakalar ve güçlükle yüze yüze kenara getirmeğe başlar... Ahali el çırparak; "Hay Allah razı olsun„ diye haykırmaktadır. Bunların en önünde sinema komiği Lorel'i andıran bir şişko ile onun arkadaşı Hardi'ye benziyen minder maymunu gibi bir sıska adam vardır. Boyacı kıyıya yanaşınca onlar da paçalarını sıvayarak suya girerler ve kazazedeyi dışarı çıkarırlar. Kazazede dağ parçası gibi iriyarı, sarı saçlı, mavi gözlü genç bir adamdır. Vücudü yara bere içindedir. Evvelâ onu ölmüş sanarak kumların üstüne sırtüstü yatırırlar; fakat o karnındaki suları yavaş yavaş çıkarmağa ve vücudunda hayat alâmetleri belirmeğe başlar.)

Bir jandarma

— Açılın... Doktor getirdim... Kazazedeyi tedavi edecek...

(Halk açılır; elinde çantasile gözlüklü bir ihtiyar doktor gürünür ve ilerler.)

Boyacı

— Bu da kim? Sen doktor musun? Çekil şuradan... Onu ben kurtardım... Tedavi etmek bana düşer...

Halk (Bir azığdan)

— Kurtardın Allah razı olsun ama müsaade et doktor baksın...

Boyacı

— Defolun diyorum size...

(Doktorun elinden çantayı alıp denize fırlatır ve adamcağızın beline bir tekme indirerek yere yuvarlar. Halk boyacıya kızacak gibi olur. Fakat şişko ile sıska adam araya girerler.)

Şişko

— Bırakın... O kazazedeyi denizden çışarmasını bildi. hayatını kurtarmasını en iyi bilecek de odur...

Sıska da bağırır

— Kimse karışmasın... Yaklaşanı mahvederiz.

(Sıskanın küçücük bücür vücudunun neresinden çıktığı anlaşılamıyan ve rüzgârın çığlıklarını susturan bir yüksek sesi vardır.)

Ahali bağırır

— Hay Allah belânızı versin...

Boyacı

(Fırçasını eline alarak ve tehdit ederek):

— Ne nedidiz bakayım... Hepinizin kafanızı kıracağım.

Ahali

(Tevil ederek ve fırçaya karşı kolunu kaldırıp siper ederek):

— Bir şey demedik... Kızma... Hayl dedik. "Yaşasın„ demektir.

Boyacı

— Sakın bu vaziyeti değiştirmeyeceksiniz ve (Hayl) diye bağırarak benim hastayı nasıl kur-

YAĞ KITLIĞINDA YALANCI DOLMALAR!

— Dolma istiyorum..

— Sağ yağlı mı, zeytin yağlı mı?

— İkisi de dolma değil mi, hangisi olursa olsun!

tardığını seyredeceksiniz.

Ahali

((Yüzüne siper ettiği kolunu boya boyar gibi sallayarak bağırmağa başlar.)

— Hayl... Hayl... Hayl... Hayl!..

(Şişko ile boyacı beraber kazazedenin üstüne çıkarak karnını ayaklarile çiğnemeye başlarlar.)

— Evvelâ suları çıkarmalı...

Onlar tepindikçe hasta şiddetle öğürmekte ve ağzından fıskiye gibi sular ve kanlar fışkırmaktadır.)

Ahaliden biri

— Vücudü fazla hırpalıyorsunuz.

Boyacı (Hiddetle)

— Vay sen benden iyi mi bileceksin... Onu kurtaran benim... (Bir fırça vurarak adamı yere yıkar.)

Bir esnaf

(Süt, yumurta, bira vesaire getirmiştir.)

— Şunları hastaya verelim de kuvvetlensin...

Boyacı

(Tekme ile onu da kovarak):

— Defol oradan, yiyecek, içecek düşünülecek zaman mı? Ona çelik şurubu içirmek lâzımdır... Getirin şu demir parçalarını... Çabuk bir ocak yapıp eritin...

(Bu esnada hasta biraz canlanmıştır.)

Boyacı

— Anlat bakalım kim ne yaptı sana?

Kazazede

— Şu denizde dolaşan gemi benim tekneme çarptı; paraladı.

Boyacı

— Bak alçağa... Sen de onun gemisini batırmalıydın!

(Bu esnada demirler erimiş, boyacı onları bir maşrapaya doldurmuştur.)

Boyacı

— İç bakalım şunları da kuvvet al...

Ahali (yine bağırır)

— Aman etme... Öldüreceksin.

Boyacı

— Kim kurtardı onu... Ben değil mi? Göreceksiniz eskisinden iyi olacak ve bin yıl yaşayacak.

(Şişko hastanın zorla ağzını açar. Sıska cırlak sesile bağırır):

— Korkma iç... Seni ancak bu ilâç kurtaracaktır... Seni batmaktan kurtaran adama güven... Onu Allah göndermiştir.

(Erimiş demiri hastanın ağzına dökerler. Sonra onu kollarından, bacaklarından yakalayıp denize atarlar).

Boyacı haykırır

Seni kurtardım ve kuvvetlendirdim. Senin içindeki ateşe karşı duracak kuvvet yoktur... Haydi şimdi sen de senin tekneni batıranın gemisini denizin dibine sok...

(Netice malûm. Perde iner).

Karikatür

KOKTEYL PARTİDE

Avrupa zaferi münasebetile Türk Basın Birliği Parkotelde müttefikler şerefine bir kokteyl parti verdi. Dört yüz kişilik bir misafir kitlesi yedi, içti, konuştu, gülüştü, biribirini tebrik etti.

Ayrılırken arkadaşlardan biri:

— Ah, şu Japonların da bir sırtı yere gelse! dedi.

— Canım Uzakşark bizim için o kadar ehemmiyetli değil!

— Peki... Ama o zaman verilecek kokteyl parti de ehemmiyetsiz değil ya!.

Akıl Hocası

Tekirdağda L. Ö. T. :

"1. Sevdiğim kız, resmî yerlerde bana iftira ediyor... Neye?

2. O, esmere çalan gözlerini benden gizliyor... Niçin?,,

CEVAP :

1. Gayri resmı şikâyetlerinden bir fayda göremediği için, galiba, işi mahkemeye dökmek istiyor...

2. Gizlemese de görecek haliniz var mı?.. Yoksa, "esmere çalan göz,, olamıyacağını farkederdiniz!

★

Karşıyakada S. C. :

"Size ölçümü gönderiyorum. Kusurlu bulduğunuz yerleri lûtfen söyler misiniz?,,

CEVAP :

Ölçünüzü dikkatle gözden geçirdik, ve 80, 84, 88 üzerinde ehemmiyetle durduk... Yegâne kusurunuz, orada olup da, burada bulunmamanızdır!

★

Şilede A. O. :

"Sevgilim, fazla şişmanladığından, hoşuma gitmemeye başladı... Hoşuma gitmesi için ne yapmalıyım?,,

CEVAP :

Bize gönderdiğiniz mektubu kendisine okuyuverin. Eğer o da sizi seviyorsa kederinden üzülür, üzüntüsünden zayıflar, bu suretle hoşunuza gitmeye muvaffak olur!

★

Burdurda S. T. :

"Tanıştık, seviştik, sözleştik; fakat sonunda yabana gitti...,,

CEVAP :

Yabanî yerine ehlisini bulmaya çalışın!

★

Geyikli de A. A. :

"On sene evvel tanıştığım kız, başkasına gitti; şimdi ondan ayrılmış, bir de kızı var... Ne dersiniz?...,,

CEVAP :

Ben bir şey diyemem; bunun cevabını, sizin gururunuz, sizin merhametiniz, yahut sizin muhabbetiniz verebilir.

Adanada F. R. :

"Mahallemizin on kızı bir genci seviyorlar... Bundaki keramet nedir?,,

CEVAP :

Öteki gençlerin, bu gence nisbetle onda bir kıymetleri olmadığı anlaşılıyor!

★

Bergamada A. B. :

"Sevdiğim kız, ben geçerken, penceresinin perdesini örtüyor; fakat ben geçtikten sonra ardımdan bakıyor... Sebebi?,,

CEVAP :

Her halde gelişinizden ziyade, gidişinizden memnun oluyor!

★

Denizlide H. Ş. :

"1. Neden resminizin altına sarih adresinizi yazmıyorsunuz?

2. Burada bobstilliğe heves edenler var. Bunlardan nasıl kurtulabiliriz?,,

CEVAP :

1. Yazılı müracaatlara, bir de sözlü müracaatların ilâve edilmemesi için...

2. Neden kurtulmak istiyorsunuz?.. Denizlide eğlence o kadar bol mu?..

★

Mersinde N. Ç. S. :

"1. Kalbimde bir aşk ateşi var, fakat kime karşı yanıp tutuştuğumu bilmiyorum... Bunu nasıl öğrenebilirim?

2. Sakalım çıktı, bıyığım çıkmıyor... Tavsiyeniz nedir?,,

CEVAP :

1. Biraz daha bekleyin, sahibi kendiliğinden çıkagelir...

2. Sakalınızla bıyığınızı becayiş ettirin.

Akıl Hocası

NASIL ÜZÜLMESİN?

Daireden içeri girdi, arkadaşlarını selâmladı:

— Şimdi, otobüste iki adam konuşuyordu! dedi. Biliyor musunuz ne konuştular?

— Ne konuştular?

— Biri "Harp, harp diyorduk, o da bitti!,, demesin mi? Herifçioğlu âdeta dertli!

— Tanımadın mı?.

— Hayır!.

— Vurguncudur!

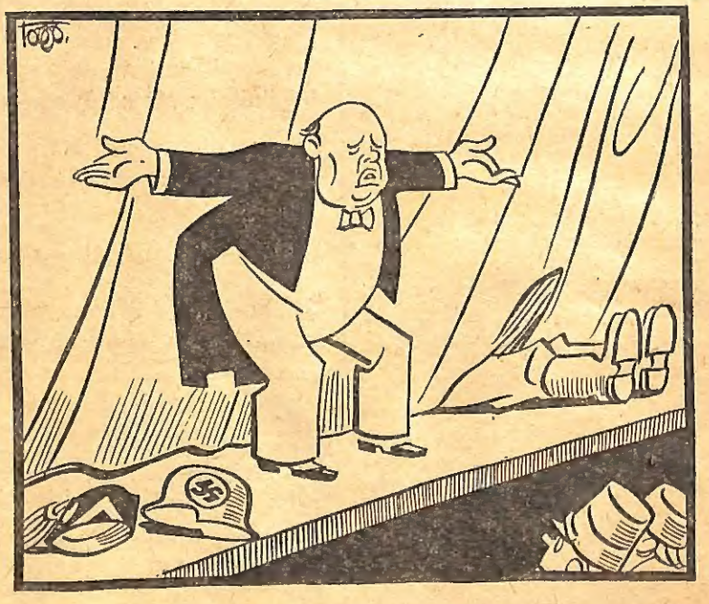

— Baylar, bayanlar aktörler öldükleri için dram sona erdi

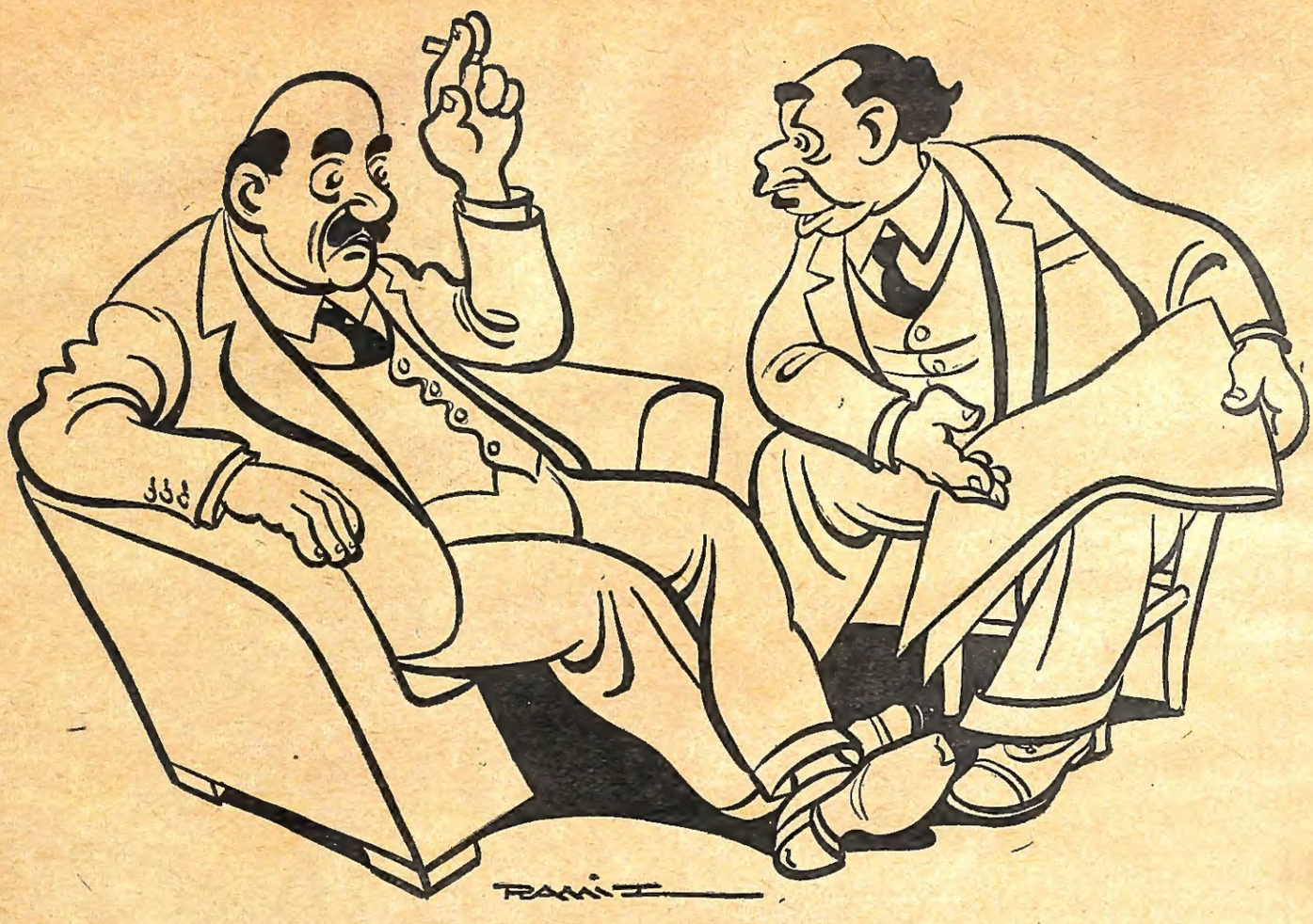

— Zeytinyağını niçin "U„ harfile dağıtıyorlar?
— Uzun zamandanberi, usulünce, ufak bir mikdar dağıt mak ancak nasip oldu diye olacak!

Kimse Duymasın

GAZETENİN BAŞ YAZILARI

İstanbulda geç vakit çıkan gazetelerden birinde, sekreter mühim bir işi çıktığı için, iş zamanı masasının başında bulunamıyacaktı. Arkadaşlarından birine:

— Kuzum kardeşim, dedi, ben bugün son haberler gelinceye kadar burada kalamıyacağım. Birinci sayfayı sen yap olmaz mı?

— Hay hay ama, şimdiye kadar hiç yapmadım. Bilmem becerebilir miyim?

Eski sekreter güldü:

— Ayol bundan kolay bir şey yoktur. En başa yazarsın: "Polonya meselesinden yeni bir harp mi çıkacak?„

— Öyle bir ihtimal var mı?

— Hayır... Ama biz de çıkacak demiyoruz, çıkacak mı diye soruyoruz. Bu bizde usuldür; okuyucunun soracağını biz ona sorarız.

— Peki, ikinci mühim haber?

— "Bugünkü büyük cinayet!„

— Öyle bir haber yok!

— Canım sen yaz... Sayfalar hazırlanıncaya kadar nasıl olsa bir cinayet işlenir!..

BEN

BÜTÜN ERKEKLER DEĞİL

Mevsim hastalıkları başlamış, bayanın yazlık elbiseleri henüz düzene giremediği için sinirleri bozulmuştu. İkide bir olmıyacak şeyden kavga çıkarıyor, kocasına rahat, huzur vermiyordu.

Adamcağız bir aralık:

— Karıcığım, dedi, boşuna hem kendini, hem de beni üzüyorsun!. Ne yapalım, kazancımız bu kadar, para bol olsa her istediğini yaparım.

— Evet, yaparsın!. Ama para kazanabilmek için biraz akıllı olmak lâzım. Senin gibi pısırık değil!.

— Affedersin karıcığım, sen ağzından çıkanı duymaz oldun!.

— Neden duymıyacakmışım?!. Bütün erkekleri kendin gibi aptal mı sanıyorsun?

Bay dayanamadı; cevap verdi:

— Hayır!. Bekârlar da var!

MELEK UÇUŞLARI

Küçük Leylâ annesinin yanına gelip sordu:

— Bütün melekler uçar mı anneciğim?

— Tabii yavrucuğum. Niçin sordun?

— Demin babam bizim hizmetçiye meleğim diyordu da! Demek o da uçacak?!.

Kadının yüzü mosmor oldu. Dişlerini sıkıp cevap verdi:

— Tabii uçacak!. Hem de yarın sabah erkenden!.

ÇAMDEVİREN

HARABELER

Gördükçe insanlığın göz yaşartan halini
Bir şeye benzetemem artık istikbalini!

Bu harpte galibin de anası ağlamıştır,
Düşününüz siz artık mağlûbun ahvalini!

Ak borsanın yerini Kara borsa peylemiş,
Katmayan kalmamıştır. harama helâlini!

Başları boş dolaşır şehirde vurguncular,
Jandarmalar tutarken dağdaki emsalini!

Zeytin de yüz seksene, halis zeytinyağı da,
Bu narkla güç bulursun sen yağın miskalini!

Bir düğün sofrasıymış meğer o "hâni yağma„
Süslememiş böylesi Fikret'in hayalini!

Birer derebeyidir muhtekirler güruhu,
Geçerler saltanatta saltanat ricalini.

Bari kara borsadan kurtarsak fazileti,
Yoksa çocuklarımız çekecek vebalini!

Harabeler yeniden yapılır, Çamdeviren,
Harap olmuş şerefler bulmaz eski halini!

Çamdeviren

Bay — Aman bayan dikkat ağa takıldınız..
Bayan — Öyle ama, avlanan sizsiniz!

Komşunun Tavuğu

Köşkü gezdiren adam:

— Bayım, demişti, size yalnız güzel bir yuva kazandırmakla kalmıyorum; çok iyi komşular edinmenize de vesile oluyorum.... "Ev alma, komşu al!,, derler. Bu semtteki insanlar İstanbulun hiç bir yanında bulunmaz. Hep kendi halinde, patırtısız kimseler.. Komşu değil, akraba olacaksınız!

Nazım, bir yandan komisyoncuya kafa sallıyor, bir yandan da komşu köşkün balkonuna bakıyordu. Çünkü orada da sözde bahçede toprak belleyen bir adama bakıyormuş gibi durup ta kendilerini gözleyen bir kadın, çok güzel, genç bir kadın vardı.

Yalan söylemeğe ne lüzum var!. Nazım oldukça çapkın bir adamdır. Soracak olsanız bunu kendince haklı gösterecek sebepler bulmakta güçlük çekmez. Mantıkî değilse bile çenesi kuvvetlidir; evli bir adamın, karısının haysiyetini korumak, dile düşmemek şartile arasıra kaçamaklar yapması lüzumuna sizi de inandırabilir.

Neyse, orası lâzım değil!. Balkondaki kadın onlara, Nazım da güzel kadına bakıyordu. Mevsim bahar, hava ılık, kadın çorapsız ve ev halile idi. Tecrübeli bir erkek bakışile baktı ve kendi kendine:

— Saçları boyalı değilse, rengi fevkalâde! dedi. Boyu, bosu da harikulâde!. Bahçedeki adam kocası olmalı!. Kadının dengi değil.

Bu sırada kadınla göz göze geldiler. Kendilerini gözetlediğinin farkında olduğunu anlatır bir gülümseme ile hafifçe başını eğip selâmladı. Kadın içeri kaçtı. Nazım, komisyoncunun bunu farketmediğini biliyordu. Çünkü onun arkası dönüktü. Pazarlığa devam ettiler. Uyuşulup söz kesildi. İstasyona doğru köşkten ayrılırlarken Nazım kadının yan pencereden yine kendilerine bakmakta olduğunu gördü; bu sefer ne olur ne olmaz diye bir şey yapmadı. Çünkü, kadının, o sırada, saçlarını tesadüfen taramış olabileceğini düşündü.

* * *

Evet, köşkü ilk gezdiği gün böyle bir başlangıç olmuştu. Karısı önceden gezip beğendiği için ona söz kesmek kalmıştı. Çabucak eve taşındılar.

İşte o günden beri de Nazımın gözü komşu bayanda idi. Komşu bayanın gözlerinin de onda olduğu gibi!.. Az zaman sonra hoş geldinize geldikleri zaman, Safinazı yakından tanımak fırsatını da bulmuştu.

Şehvetle dalgalanan gür ve iri bukleli saçlarının tatlı kızıllığı kendinden değildi ama, bu kadının her tarafında bir başka alım, her halinde bir başka çalım vardı.

Kocası serbest ticaretle meşgul olan Salâhattin Çamsever, dehşetli bahçe meraklısı idi. Oturdular, çiçek diye başladı, kalktılar, hâlâ çiçek konuşuyordu. Nazım da inadına çiçek düşmanıydı. Köşke taşınalıberi karısının tohum ve fide siparişlerini içinden okuya okuya alıp getiriyordu. Beş kuruşluk turup için beş yüz kuruş harcamağa, iki tutam çiçek için günlerce toprak eşeleyip su ziyan etmeğe aklı ermezdi. Karısı komşu bayın çiçek hikâyelerile çok ilgileniyordu. Ona da Safinazla yeni sanat cereyanlarından, bu günün romancılığından, müzikten, derken aşktan ve heyecandan konuşmak fırsatı çıkıyordu.

O kadar iyi anlaşıyorlardı ki bu uygunluk âdeta onları şaşırtıyordu. İş bir fırsat bulup başbaşa kalmağa bakıyordu. Nazım, Safinazın kendisini kötü karşılamıyacağına artık çoktan inanmıştı. Karısı, bahçeye gübre serperken o, Safinazın yatak odasına bakan salonda, pencerenin arkasında oturur, sözde karşı sırtlaları, tepeleri, yeşillikleri seyrederdi.

Yalan!. O yalnız Safinazın fildişinden bir heykeli andıran sırtına, yürüdükçe titreşen göğsünün tatlı tepeciklerine yeşilleniyordu..

Artık gizliden gizliye biribirlerine işaret ediyor, selâm veriyor ve iki aile bir yere geldikleri zaman bunların hiç lâfını etmiyorlardı. Onun için Nazım artık sabırsızlanıyor, Safinazla yalnız kalma fırsatını kollayıp duruyordu.

★

Bir pazar, öğleden sonra yine karısı bahçeye çıkmış, o da Safinazın odasına bakan pencerenin önündeki koltuğa yerleşmişti. Biraz sonra Safinaz da pencerenin önünde salındı.

Selâm verdi.

Aldı.

Elile işaret ederek "Ne âlemdesin? Ne yapıyorsun?,, gibilerden sordu.

Safinaz omuzlarını silkti. Canı sıkıldığını anlattı.

Nazım bir kendisini, bir de onu işaret etti. Sonra iki parmağile yürüme işareti yaparak karşıki sırtları gösterdi.

Safinaz güldü. Bahçede çalışan kocasını işaret etti.

Nazım, işaretle "atlat!,, dedi.

Safinaz tekrar güldü. Düşünür gibi oldu.

Nazım cesaret verdi.

Safinaz elile "dur!,, dedi.

Biraz sonra güzel kadının bahçeye çıkıp kocasile bir şeyler konuştuğunu gördü. Heyecandan yüreği göğsünü parçalayacakmış gibi çarpıyordu.

Safinaz sokağa yalnız çıkarsa hemen oda arkasından fırlıyabilmek için hazırlandı. Karısı bahçede çiçek dikiyordu. Öldürseler yerinden oynamazdı. Biraz sonra Safinaz tekrar odasına dönmüş, pencerenin arkasından "geliyorum,, işaretini vermişti. Nazım, hemen şapkasını başına geçirip bahçeye indi:

— Ben biraz sokağa çıkıyorum!, dedi.

— Nereye?

— Belki İstanbula kadar inerim. Canım sıkıldı.

Ve yalancıktan ilâve etti:

— İtersen sen de gel!.

— A.... Ben çiçeklerimden ayrılıp bir yere gidemem!.

— Öyle ise hoşça kal!

— Güle güle!.

★

Köşklerinden epeyce uzakta buluştular. Kadın:

— Ne yapıyorsunuz, dedi, bir gören olursa ne yaparız?

— Safinaz, hiç bir şey düşünecek halde değilim!.

— Ya karınız?

— Ne sen kocanı düşün, ne de ben karımı düşüneyim!

Dağ, bayır dolaştılar. Tâ uzaklarda bir ağacın kalın gövdesi arkasında duraladılar ve bu durak hayatlarınca unutamıyacakları bir heyecan anı oldu.

Nazım eve döndüğü zaman muvaffakıyetin verdiği neşe içinde uçuyordu. Kendi kendine:

— Ne gariptir, diyordu. Komşunun tavuğu komşuya kaz görünür, karısı kızı!. Aslında Safinaz hiç te fevkalâde bir kadın değilmiş... Güzel, ince, fakat..

Düşünceleri yarıda kaldı. Karısı ile karşılaştı. Karısının yüzü değişmiş, onu görünce yüzü kıpkırmızı olmuştu. Karısındaki bu heyecanın sebebini anlıyamadı. Fakat pişkinliğe vurup sordu:

— Nereden böyle?. Bahçede yoktun karıcığım!.

Karısı büsbütün şaşaladı:

— Şey!. dedi. Hiç.. Sen gittikten sonra benim de canım sıkıldı. Safinaz hanımlara geçtim. Beraber kontan oynadık. Ne iyi kadın!.

Nazımın rengi attı:

— Acaba?..

Diye korkunç bir soru kafasında akrep gibi kıvrıldı. Acaba, karısı da bir komşu tavuğu muydu?..

Çalapala

İÇMESİNE İÇER AMMA...

Üstat İbrahim Çallı bir dostunun evine gitmişti. Kahve getirdiler:

— Teşekkür ederim! dedi. İçmiyeyim.

— Aman üstadım, bir kahvemizi de içmiyecek misiniz?

— İçerim, içerim ama kahve olacağına rakı olsa daha iyi değil mi?!.

HAFTANIN ZİRVALARI

Umumî istek üzerine Mısır çarşısının isminin değiştirilerek Kupon çarşısı konması münasiptir.

Ulaştırma Bakanlığınca umumî yerlerdeki ve postahanelerdeki telefon kulübelerinden işliyenleri bulanlara birer bulmaca mükâfatı verilse fena olmıyacak!

Zeytinyağının, kilosunu beş liraya satanların bile yüzlerini kızartmadığını gören patlıcan bu sene pek gelmek istemiyor!

Konser günlerinde halkın isteklerine telefonlarını kapayan Konservatuvar idaresi badema nota üzerinden ses verecektir!

Açlık — Buyurun!
Hastalık — Aman efendim istirham ederim önce siz buyurun!

DÜŞENİN DOSTLARI

Düşenin dostu olmaz derler. Ne kadar doğru bir söz. Hele Almanyanın kayıtsız ve şartsız teslimi bu sözün doğruluğunu bir kere daha ne kadar kuvvetle isbat etti.

Harp başladığı zaman, Alman orduları yıldırım sürati ile küçük milletlerin başlarına çelik yağdırırken pek çok kimseler Almanyanın hayranı kesilmişlerdi.

— Ne teşkilât, ne ordu... Yıldırım gibi bir memleketin bir tarafından girip öbür tarafından çıkıyor... diyorlardı.

Bunlara o zaman lâf anlatmanın imkânı yoktu. Varşovanın, Belgradın, Londranın bombardımanlarında on binlerce insanın vahşi bir şekilde öldürülmüş olduğunu hatırlattığınız zaman:

— Harpte her şey olur. Gökten portakal yağdıracak değiller ya. diye cevap veriyorlardı.

Zamanla, Almanyanın bu yıldırım orduları erimeğe başlayınca bunların da yavaş yavaş lisanları değişmeğe başladı. Kabahati Hitlere, Mussoliniye bulmağa başladılar:

— Hem efendim, kumandanların sözlerini dinlemiyorlar. Hitler kumandayı kendi eline alacağına kumandanlara bıraksaydı böyle olmazdı, dediler.

Almanya dört taraftan sarılıp da parça parça teslim olmağa başlayınca bunlardan birine tesadüf ettim.

— Senin Almanyanın başına gelenleri gördün mü?

Demek istedim. Fakat aldığım cevap karşısında hayret içinde kaldım. Utanmadan, sıkılmadan bana ne cevap verse beğenirsiniz?

— Benim Almanya neden olsun? Ben Almanyanın er geç mağlûp olacağını biliyordum, ve her önüme gelene söylüyordum!

— Ya Almanların yıldırım orduları karşısında muzaffer bir kumandan gibi bübürlenen sen değil miydin?

— Yanlışın var azizim, ben hiç bir zaman Alman taraftarlığı etmedim. Yıldırım ordularını da metetmedim. Ben yalnız onların teşkilâtlarına hayran idim. Yine de hayranım... İşte o kadar.

— Demek!....

— Sen şimdi lâtifeyi bırak da bana onu söyle. Şu Hitlerden haber ver! Hitler kaçtı diyorlar, öldü diyorlar, bir türlü doğrusunu söylemiyorlar. Sen ne dersin?

Cevap veremedim ve utanarak yanından ayrıldım.

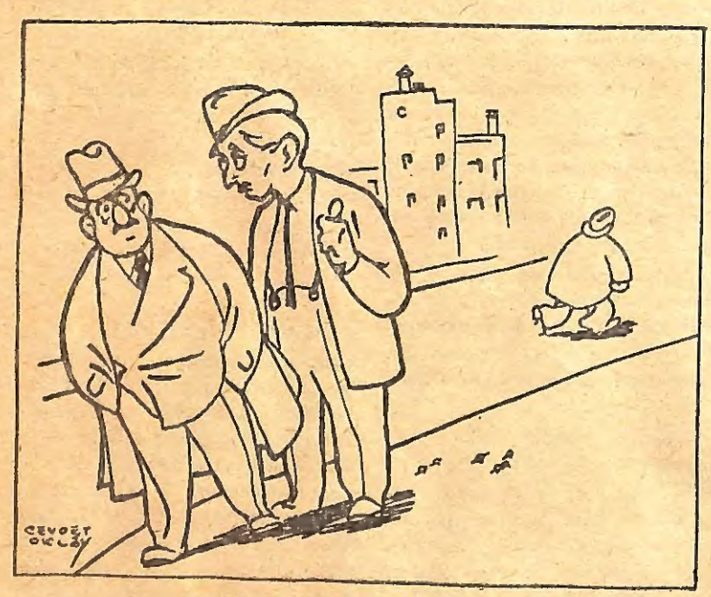

"VASIF DEĞİŞTİREN BİR GIDA,,
— Gideni gördün ya tıpkı zeytinyağı gibidir.
— Demek daima üste çıkmak istiyor, öyle mi?
— Hayır. Aylardır yüzünü gördüğüm yok!..

BİR VAGON KALEM

Bu harbin çok garip cilveleri oldu. Almanlar kaçarlarken, yahut teslim olurlarken sayısız top, tüfek, mitralyöz, tank ve türlü türlü silâhlar bıraktılar. Bu ganimetler her defasında resmi tebliğleri süslediler, ve ordu kumandanlarının sevincini arttırdılar. Fakat İngiliz ve Amerikan askerleri bunlardan faydalanamadılar, bilâkis bu sayısız harp malzemesini sayıp tasnif etmek angaryesi onlara düştü.

Maamafih, harbin son günü Amerikan askerleri güzel bir sürpriz ile karşılaştılar: Üzerinde 33 olduğu yazılan bir vagonu ele geçirdikleri zaman içinin altın uçlu mürekkepli kalemlerle dolu olduğunu gördüler.

Her neferin bu kalemlerden birer tanesini hatıra olarak sakladığını söylemeğe lüzum var mı?

★

GENE HİTLER

Kendi gitti, ismi kaldı yadigâr. Bu mendeburun ismi hâlâ herkesin ağzında dolaşıyor... İngiliz gazeteleri birbirlerine rekabet edercesine Hitler hakkında okuyucularına bir takım sualler soruyorlar ve en güzel cevaplara mükâfat vâdediyorlar.

Londrada çıkan Evening Standard gazetesi de Hitler ele geçtiği takdirde ona verilecek ceza hakkında bir müsabaka açtı. Okuyucularından gelen cevapları her gün neşrediyor. Bu cevapların en güzeli karısından şikâyetçi olan bir zavallı adamdan gelmiş. Bu okuyucu şöyle diyor:

— Hitlere verilecek en büyük ceza, ne idam, ne kamp, ne sokak ortasında ve demir kafes içinde teşhirdir. Ona verilecek en büyük ceza benim karımla bir ay bir arada yaşamağa mecbur etmektir.

NE DEMİŞ, NE DEMEMİŞ?

Kumaşçı Salamon vitrine şöyle bir levha asmıştı:

İngiliz kumaşları alınız

Bu levhanın büyük tesiri görüldü. Dükkâna giren, çıkan çoğaldı. Salamon da yerli kumaşları İngiliz kumaşı diye sürmeğe başladı.

Fakat ertesi gün bir kadın alıal, morumor çıkageldi:

— Dün bana verdiğiniz kumaş yerli imiş!

— Beğenmediniz mi?

— Beğendim.

— Parada aldandınız mı?

— Hayır!.

— Şikâyetiniz nedir?

— Kumaş İngiliz kumaşı değil... Siz bunu bana İngiliz kumaşı diye verdiniz.

— Salamon ellerini kaldırdı:

— Haşâ!.. Ben oyla bir şey demedim. "İngiliz kumaşı alınız!,, dedim. Ama ben İngiliz kumaşı satıyorum, demedim!

★

İŞTAH AÇMAK İÇİN

Göring Müttefiklerin eline geçtikten sonra hapsedilmişti. Eski Mareşal, kapatıldığı odada büyük bir teessür içinde oturuyor, yemiyor, içmiyor, konuşmuyordu. Kendisine verilen yemekler el dokunulmadan, olduğu gibi geri dönünce hapishane memurlarını bir düşüşncedir aldı.

Bu sırada aşçıbaşının aklına parlak bir fikir geldi.

— Siz işi bana bırakın!.

Dedi. Ondan sonra Göring kendisine verilen ekmeği tamamile yedi Aşçıbaşı ne yapmıştı biliyor musunuz?

Hamuru küçük küçük parçalara bölmüş, bu parçalara birer madalya şekli verip ondan sonra pişirmişti.

★

ORADA DA HAYAT SAHASI YOK!

Hitler ölmüş, öbür dünyaya gitmişti. Melekler başbaşa verip düşündüler:

— Acaba bu cennete mi, yoksa cehenneme mi gidecek?

Biri:

— Hiç cennete gidebilir mi?. dedi. Yeryüzünde iken milyonlarca insanın ölümüne sebep oldu. Elbette cehennemi boylayacak.

Öbürü cevap verdi:

— İyi ama oradakiler de; "Bizim işlediğimiz günahlar bunun işlediklerinin yanında nokta olmaz,,, diye isyan ederler. Bana kalırsa ne cennete, ne cehenneme, ona başka bir yer lâzım!.

Ne sazlıklar, ne bataklıklar ve ne de yosunlu, kokulu, durgun sular sıtma yapmaz. Böyle yerlerde yaşayanlar, barınanlar sıtmayı hep sivrisineklerden alırlar. Çünkü sivrisinek böyle yerlerde yumurtlar ve ürer. Sıtmaya tutulmamak için sivrisineklerden korunmak lâzımdır.

ÇÖMLEKOĞLU ve Ailesi

Güldürücü Roman

Yazan : Ercümend Ekrem TALU

— 15 —

Bu muamele tamam olunca:

— Şimdik, dedi, yapılacak bir takım muamele vardır. Cenabın hiç kasavetlenme. Hepsini de ben yaparım, yaptıtırırım. Bir tefa firmayı kaydettirmek iktizadır. Soran gastalarda ilân ister. Tabelâ, tefter, fatura bastıracağız. Yazıcı tutacağız...

— Evet.. evet...

İdris efendi şaşkındı. Ermeni simsarın lüzum gösterdiği bu bir sürü masrafa akıl erdirememekle beraber, onları mihaniki surette kabul ediyordu. Öteki de yerinde durmuyor, bir oraya bir buraya gidip geliyor, odaları arşınlıyor, köşeleri ölçüyor ve muttasıl söyleniyordu.

— Senin yazıhaneyi bunda koruz. O kenara yanbeyan iki tane koltuk.. bir cığara iskemnisi. Karşıya beni için bir ufak yazıhane daha. Kâtip içeride oturur. Şu duvara telefon gelir.

— Telefona lüzum var mı?

— Ne doorsun? Telefonsuz ticarethane olur bu zamanda? Telefon reklamdır. Sermayenin yarısıdır. Pangalar kredi açarken, acap telefonu vardır deyi, o sahat teftere bakarlar. Tut ki mağazaya bir alıcı gelmiştir de malına fiyat veroor. O kerte telefon çaloor ve evden, akşama iki limon getirmeni istoorlar. Sen, hemen fırsattan istifade edersin. Güya başka bir alıcı ilen konuşoor imişsin gibi: "Pardon! Şimdik pazarlık üstündeyim. Şayet verdiğiniz fiyattan fazlasını bulamazsam, yarım sahattan haber ederim; mal sizindir!,, der, kapatırsın. Öteki telâşeye düşer, kaparoyu hemen verir, gider. Ağnadın dediğimi?

— Evet!..

— Perdeler yıkanır cinsten olmalı. Yerlere ceviz boya ilen cila vurduttuuruz. Kâtibin odasına adi bir masa, bir kopya presası, iki iskemni. Bir tane yazı makinası.

— Evet.. evet..

— Senin ağnaacağın 1500 papelin içindedir. Korkma, o ki seni ilen ortağım, fazla masarif ettirmem.

İdris efendi başka lâf etmeğe vakit bulamadan, Osep yay gibi dışarıya fırladı, aşağıya seslendi:

— Ali efendi! Ali efendi! Neredesin, zo? Gel buraa! seni ilen daha işimiz vardır.

Odabaşı, elinde iki filcan kahve ile göründü.

— Safa geldiniz, beyler! Güle güle oturun. Allah, hayırlı alış veriş nasip etsin!

Simsar:

— Eyvallah Ali efendi! Sağ ol, Ali efendi!

Mukabelesile, adamın yakasına yapıştı.

— Bana bak! git şundan Arşağı çağır.

— Hangi Arşak?

— Tabelacıyı. Parmaksız hanın içindedir. Söyle, Osep seni istoor; müstakil gelsin door de.

Odabaşı filcanların boşalmasını beklemeden seğirtti. On dakika sonra içeriye yanında artist kılıklı bir yabancı ile tekrar girdi.

Bu, gerçekten acaip bir adamdı. Arkasında elektrik mavisi ütüsüz ve fazla geniş bir kostüm, içinde yer yer üzülmüş, yıpranmış bir gömlek, boynunda enli fiyongo bir boyunbağı, arkaya doğru taranmış, tuz büber renginde, çok yağlı saçlar, sigara zifirinden burun hizasındaki kısmı sararmış beyaz, pos bıyıklar, iyice sepilenmemiş deriyi andıran bir surat, upuzun ve incecik parmaklı, damarları fırlamış ellerle, kadri bilinmemiş ve sefalete düşmüş bir sanatkâr olduğunu belli eden Bay Arşak Renkmen, Boğaziçi manzaraları resmetmekle adım attığı güzel sanatlar âleminde gerileye gerileye tabelâcılığa kadar düşmüştü.

Maamafih şimdiki zenaati onu öncekinden daha ziyade besliyor, geçindiriyordu. Ortaköy camii minareleri, Arşak efendiye, billmem ne zade hanının levhası kadar para getirmemişti. Kendisi de bunu takdir ettiği için, bir tabelânın harflerini çizerken, bir gurup tablosu yapıyormuş gibi heyecan duyuyordu.

Böyle olmakla beraber, Arşak efendi kendi kendine, kıymeti takdir edilmemiş, heder olmuş bir dâhi nazarile bakıyordu.

Dudaklarının kenarında acımtırak bir iz bırakan daimî tebessümü ondandı. Bu tebessüm başlı başına bir sitem destanı idi. Bakışlarındaki melâl da o sitemi teyit ediyordu.

Osep onu ermenice selâmladıktan sonra:

— Bana bak, müsü Arşak! dedi; bize iki tane tabela yapacaksın. Bir tanesi, sokak üzerine, boydan boya olacak. Diğerini ise, siyah cam üzerine yaldız ilen yazacaksın, kapuya koyacağız. Tikat et ki her ikisi de kıyak şeyler olsun.

Artist cevap verdi:

— Benim elimden fena iş çıkmaz. Birinci kalite cam ilen has yaldız koyacağım. Yazı çeşidini siz seçeceksiniz?

— Nuzumu yoktur. Senin gustona bırakooruz.

— Pekeyi. Ne yazacağım?

Simsar, bu konuşmaya yabancı kalan İdris efendiye döndü, sordu:

— Ne yazacağız?

— Bilmem.

— Familya adın nedir senin?

İdris efendi kızardı. Suali ters anlamıştı.

— Ne olacak? dedi.

— Nasıl ne olacak? Tabelanın üstüne koyacağız. İktizadır.

— Familyamın ismini mi?

— Helbet! Kanon icabıdır.

— Onun bu işte alış verişi yok ki.

— Kimi doorsun?

— Bizim köroğlunun.

— Hentsin, nesin? Köroğlu ne aroor bunda?

— Ne bileyim? Sen söyledin.

— Ben köroğlu lâfı etmemişim. Familya adını sival edoorum.

İki ortağın arasındaki anlaşmazlığın nereden geldiğini en önce idrak eden Bay Arşak oldu.

— Efendi yağnış ağnamıştır besbelli. Familya demiş isen kendi madamasını soroorsun sanmıştır.. dedi.

Osep derhal meramını açıkladı:

— Yok! Soyadını sormuşun?

— Benim mi?

— Ya, kiminkini soracağım? Helbet seni murad edoorum.

— Sarıasma.

— Buyur?

— Sarıasma.

— Kuş adıdır, zo! Beni ilen maytap edoorsun? Böyle ad olur? Kumbarozun avcı idi, ne idi?

— Ne yapayım? Nüfus memuru öyle kodu.

Hakikaten de, İdris efendinin nüfus cüzdanında kayıtlı soyadı bu idi. Kanun çıktığı vakit, zavallı adam farkında olmadan mühletini geçirmiş, son günde nüfus idaresine başvurduğu için bir çok vatandaşlar gibi o da bir emri vaki karşısında kalmıştı. Kanun, kendiliklerinden müracaat etmiyenlere birer soyadı bulup takmağa nüfus memurlarını, nahiye müdürlerini, kaymakamları yetkili kılıyordu. Kalabalık bir nahiyenin nüfus kütüğünde kayıtlı yüzlerce hemşeriyi adlandırmak mesele olduğundan bunlara uyar uymaz rastgele adlar takılmış, öylece deftere geçirilmişti. Bu meyanda, İdris efendinin nasibine de (Sarıasma) lâkabı düşmüştü.

Osep, çenesini uzun uzun kaşıdı, ve:

— Olmaz! dedi. Kuş ismi taşıyan tüccarı önünde sonunda kafese koyarlar. Sarıasma deyi firma olmaz!

— Ne yapalım? Olmuş bir kere. Çaresi var mı?

— Helbet vardır. Değiştirirsin. Mahkeme ne güne duroor? Kefareti on altı kuruşluk pul ile bir arzuhaldan ibarettir. Tüccar adamsın. İtibarını gözeteceksin. Sarıasma deyi imza attığın gibi, Panga bonolarını reddeder. Hiç öyle iş olur? İyice düşünelim de cenabına bir familya adı bulalım. Müsü Arşak yabancı değildir, bir tefa daha gelir. Öyle değil?

— Arkası var —

★

FAZLA!

Hacı ağa, ikinci mevki kamara ile İzmire gidiyordu. Yemek zamanı sofraya oturdukları zaman her zamanki cesur ve neşeli halile etrafına bakındı. Sofrayı gözden geçirdi. Önüne bir kaşık bir bıçak, iki de çatal konumuştu.

Hemen garsonlardan birine seslendi:

— Bana baksana evlât!. Buraya bir çatal fazla konmuş. Kirlenmeden alıver şunu!.

Yanındaki bir yolcu tatlı tatlı gülümseyerek Hacı ağanın kulağına fısıldadı:

— İyi ki birinci mevkide değilsiniz. Orada iki tane fazla çatal koyuyorlar!.

Her ayın ortasında muntazaman alınız. Kütüphanenizin en zengin bir eseri olacaktır.

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen
FASFOTİN NECATİ
Yedir.
Vitamini bol, kalorisi fazla olan bu kıymetli bebek gıdasını minimini lere mutlaka yediriniz.
TAKLİTLERİNİ ALMAYINIZ.
Bahçekapı : **SALİH NECATİ**

NECATİ ismine dikkat.

EV İlâçları

Yazan : **Dr. NURİ ERGENE**
Bütün nebatların sağlık üzerine olan tesirlerini resimlerile bu eserde bulacak ve kullanma şekillerini öğreneceksiniz. (Ev Ilâcları) ayni muharririn (Ceb Doktoru) eseri kadar faydalı ve lâzımdır. Hiç kimse bu eserden kendini mahrum edemez. Karton ciltli olarak her yerde (125) K.

— YEDİGÜN NEŞRİYATI —

SEDAT SİMAVİ

Fuji-Yama

MİLLİ ROMAN

Yeni Çıktı

YEDİGÜN NEŞRİYATI

75 KURUŞ

KARİKATÜR

İDAREHANESİ
İstanbul, Ankara caddesi, Acımusluk sokağı, No. 7.
Telgraf: stanbul KARİKATÜR
Telefon : 23031.

ABONE ŞARTLARI
Türkiyenin her tarafı için seneliği 750, altı aylığı 375 kuruştur.
Ecnebi memleketler için seneliği 1200, altı aylığı 600 kuruştur.

İdarehaneye gönderilen yazı ve resimler, basılsın basılmasın Geri verilmez.

16 Milli Hikâye

Bu güzel hikâyelerin hepsi yerlidir, ve kahramanlık maceralarile doludur. Çocuğunuza faydalı bir hediye yapmak istiyorsanız, bu hikâye serilerinden daha ziyade makbule geçecek bir şey bulamazsınız. Her kitap bir çok güzel resimlerle süslenmiştir. Bu 16 milli hikâyenin isimlerini aşağıya yazıyoruz:

1 — Vatan Fedaisi
2 — Issız Ada
3 — Dadaylı Veli Çavuş
4 — Altın Kemer
5 — Cem Sultan
6 — Sesli Mağara
7 — Sarı Musa
8 — Dağ Çocuğu
9 — Kara Kalyon
10 — Şehit Fatma
11 — Süngü Yayarı
12 — Aya Yolculuk
13 — Ayşe Nine
14 — Altın Dere
15 — Adak Ali
16 — Dört parmak.

Her hikâye dört renkli ayrı bir kapak içinde olarak çıkmıştır. Her kitabın fiyatı 10 kuruştur. Bu on altı hikâye ayrıca ciltli olarak ve çok güzel bir kapak ile süslü olduğu halde 150 kuruşa satılmaktadır.

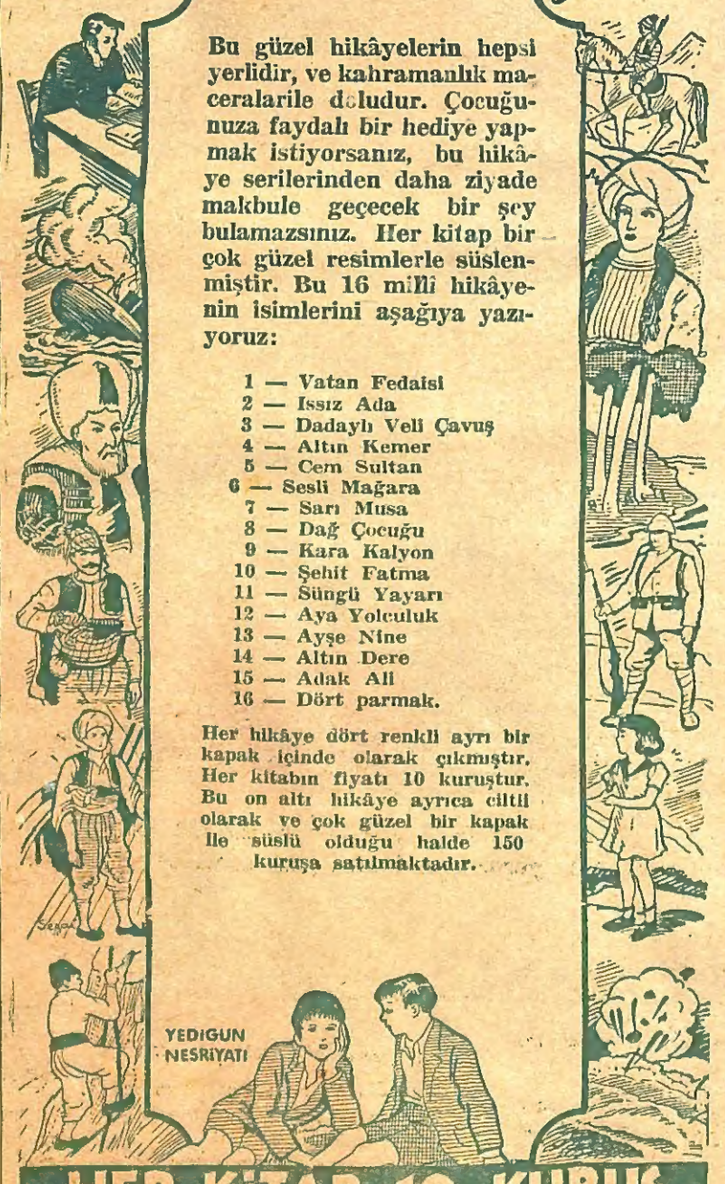

HER KİTAP 10 KURUŞ

PUDRALAR MODASINDA

Yeni ve fevkalâde bir

TEBEDDÜL

Mübalâğalı gayri tabii "Makyaj„ kalmadı.

Cilde sürülecek gayri mer'i yeni bir pudra, tabii bir güzellik verir.

Parisin şık kadınları, yeni bir moda icat etmişlerdir. Bütün gün sabit duran ve hiç parlaklık izi bırakmayan, bir gül teni veren yeni bir pudra bulmuşlardır.

Bunun sırrı: İpekli elekten üç defa geçirilmiş en saf ve en ince pudrayı iki defa krema köpüğü ile karıştırılması usulü ile izah edilebilir. Fransız kimyagerlerinin senelerce araştırmaları neticesinde elde edilen bu usul, Tokalon müessesesinin inhisarı altındadır. Bu yeni Tokalon pudrası, artık parlak burunlara ve yağlı ciltlere ebediyen son vermiştir. Cildinize, sekiz saat zarfında "Mat„ duran nefis ve güzel bir renk verir. Rüzgârda ve yağmurda ve hattâ terlemede cildinizi parlak göstermez. "Fini Mat„ Tokalon pudrasını kullanırsanız simanıza bir gül yaprağının tazeliğini ve güzelliğini bahşeder, sevimliliğinizi ve cazibenizi bir kat daha arttırırsınız. On muhtelif ve yeni cazip renkte olan Tokalon pudrasından birini intihap ediniz.

Büyük

KATERİNA

Meşhur Rus imparatoriçesinin fırtınalı ve aşk maceralarile dolu hayatını Hüseyin Cahit Yalçının kaleminden okuyunuz.

Fiyatı 125 kuruştur. Bütün kitapçılarda ve Yedigün bayilerinde bulunur.

Karikatür

TOMBUL TEYZE AİLESİ 19 MAYIS SPOR BAYRAMINDA

Tombul teyze — Yavrularım, spor yaparsanız benim gibi mütenasip, babanız gibi kuvvetli olursunuz!.

T.T. POSTASI

İzmir Eşrefpaşa: Haydar Yeşilırmak:

S — T. T. Kocasına:

Sizi buradaki kılıbıklar cemiyetine 1001 inci sıraya kaydettik ne buyurulur?

C — Kayıt haberini ve şahadetnameyi aldım. Anlamadığım bir şey, neden bin birinci oldum? Yoksa cemiyetinizin ehliyetli b n üyesi yanında, sc!da sıfır olduğumu anlatmak için [illegible]

Geyvede Abdullah Ayverdi:

S — Oğlum, kızınız Pamuğu çok sevdi. Talibiz, Allahın emrile oğluma nişan edelim mi?

C — Hemen nişan yüzüğünü, nişan sepetini, nişan hediyelerini ve arkadan oğlunuzun resmini gönderin Beğenirsek hay hay... Sizden iyisine verecek değiliz ya?!.

Gelibolulu Sabahat Engin:

S — Tombul teyze ağır masraflarını hep o zavallı kocasının sırtına mı yüklemiştir?

Tombul teyze kendisile mütenasip olmayan bir adamla nasıl evlenmiştir?

C — Tombul teyzenin kocası karısını yüklendikten sonra masrafı vız gelir...

Aile birbirine çok mütenasiptir. Biri diğerini tamamlıyor!